

Иисусово, коѣто рече, кога-
то назначаваше съ каква
смѣрть щеше да оумре.

33 И вѣзе пакъ Пилатъ
въ претѡратъ, и повыка
Иисуса, и рече мѡ: ты ли си
царь Иудейскій;

34 Ѣговори мѡ Иисусъ: ѡ
себеси ли говоришь ты то-
ва, или дрѡги ти го реко-
ха за мене;

35 Ѣтговори Пилатъ ѡ-
дали азъ самъ жидовинъ;
твоѡ роудъ и архіерее те те
предадохъ мене: що си оу-
чинилъ;

36 Ѣтговори Иисусъ: цр-
тво то моѡне ѡ ѡ тѡа свѣтъ:
ако къ былѡ царство то ми
ѡ тѡа свѣтъ, слдги те мой
воистиннѡ щеха да се ж-
чатъ да не вждемъ преда-
денъ на Иудее те: а сегѡ
царство то моѡ не ѡ тѡа.

37 Рече мѡ Пилатъ: прочее
царь ли си ты; ѡговори Ии-
сусъ: ты говоришь, че самъ
царь. азъ затова се родихъ,
и затова доидохъ въ миръ
(сей), да свидѣтельстввамъ.
(за) истина та, и секой, кой-
то ѡ истина та послѡшава
мойатъ гласъ.

38 Рече мѡ Пилатъ: що ѡ
истина; и като рече това,
пакъ извѣзе при Иудей те,
и рече имъ: азъ ни една
вина не намирамъ въ него.

39 И има обѡчай оувасъ
да ви ѡпѡшамъ ѡдногѡ на

пасха та: ищите ли прочее
да ви ѡпѡстимъ царѡ Иу-
дейскаго;

40 И пакъ извыкаха сич-
ките, и рекоха: не тогова,
но Варавва. Я Варавва беше
разбойникъ.

ГЛАВА ӨГ.

ТОГЯВЯ Пилатъ фанѡ Ии-
суса, и къ го.

2 И воини те сплѣтоха въ-
нецъ ѡ тѡрнѣ, и тѡриха мѡ
го на глава та, и ѡблекоха
го въ червена дрѡха:

3 И говорѡха: раддйса ца-
рю Иудейскій, и вѡеха го по
обратъ.

4 И извѣзе пакъ вжнъ Пи-
латъ, и рече имъ: ѡто из-
вождамъ ви го вжнъ, да
раздѣбите, защѡ не нахож-
дамъ ни една вина въ него.

5 Извѣзе прочее вжнъ Ии-
сусъ, и носеше терновншатъ
вънецъ и червена та дрѡха,
и рече имъ (Пилатъ): ѡто
человѣко.

6 И кога то го видѡха ар-
хіерее те и слдги те, извы-
каха, и рекоха: распни, рас-
пни го, рече имъ Пилатъ:
земѣте го вѡе, и распнѣте
го: защѡто азъ не нами-
рамъ ни една вина въ него.

7 Ѣговори ха мѡ Иудее те:
ниѡ имаме законъ, и по на-
шїатъ законъ длженъ ѡ
да оумре, защѡто направѡ
себе си Ѣгна Бжїа.